

Sygn. akt II Cz 3375/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny-Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Biernat-Jarek

Sędziowie: Barbara Kursa

Jarosław Tyrpa

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 stycznia 2020 r. w K.

sprawy z wniosku J. Z.

przy uczestnictwie M. L.

o stwierdzenie nabycia spadku po E. Z.

na skutek zażalenia wnioskodawcy na punkt 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 11 października 2019 r., sygn. akt I Ns 371/19/P

postanawia: uchylić punkt 3 skarżonego postanowienia.

SSO Barbara Kursa SSO Katarzyna Biernat-Jarek SSO Jarosław Tyrpa

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 października 2019 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie w Krakowie przekazał sprawę dotyczącą stwierdzenia nabycia spadku po E. Z. Sądowi Rejonowemu w Mikołowie, wskazując że z okoliczności jakie w sprawie się ujawniły wynika, że spadkodawczyni ostatnie miesiące swojego życia spędziła w Domu Opieki Społecznej w M..

Wnosząc zażalenie na powyższe postanowienie wnioskodawca J. Z. wskazywał, że E. Z. istotnie cztery ostatnie miesiące życia spędziła w Domu Opieki Społecznej w M. prowadzonym przez Księżę S., natomiast całe swoje życie spędziła w K. z którym była wiązana, a w mieszkaniu którego była właścicielką mieszkała 80 lat.

W oparciu o powyższy zarzut, żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 628 k.p.c. określa wyłączną właściwość miejscową sądu spadku (stanowiąc *lex specialis* wobec art. 508 § 1 k.p.c.). Sądem spadku, zgodnie z brzmieniem art. 628, jest sąd rejonowy ostatniego miejsca zwykłego pobytu spadkodawcy, a jeżeli jego miejsca zwykłego pobytu w Polsce nie da się ustalić, sąd miejsca, w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego część.

Miejsce zwykłego pobytu – pojęcie wywodzące się z prawa unijnego, wprowadzone do Kodesku postępowania cywilnego w związku z implementacją przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego

poświadczenia spadkowego – to miejsce, w którym znajduje się główny ośrodek więzi osoby i jej stosunków życiowych, czyli centrum egzystencji. Dla ustalenia tego miejsca decydujące znaczenie mają okoliczności faktyczne, w tym stopień integracji z danym środowiskiem społecznym i rodzinnym, natomiast element woli (zamiar, animus) – istotny przy oznaczaniu miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego – nie jest w tym wypadku konieczny (por. Komentarz do art. 628 k.p.c. pod red. T. Ereciński Wyd. WK 2016) .

Wbrew zatem stanowisku Sądu I instancji , okoliczności przedstawione zarówno we wniosku jak zażaleniu wskazują , iż spadkodawczyni prawie całe życie związana była z K. i mieszkaniem , które stanowiło jej centrum życiowe przez ponad 80 lat. Trudno zatem przyjmować , że kilkumiesięczny pobyt w (...) w M. , wynikający zapewne z wieku i stanu zdrowia spadkodawczyni wyznaczył jej miejsce zwykłego pobytu w rozumieniu ww. przepisów.

Z tych też względów zaskarżone postanowienie w punkcie 3. Podlegało uchyleniu na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Barbara Kursa SSO Katarzyna Biernat-Jarek SSO Jarosław Tyrpa